Motion

1981/82: 2512

Gunnar Olsson
Ändrade regler för skogskonto, m. m. (prop. 1981/82:182)

I propositionen föreslås bl. a. att skogsägare som drabbats av stormfällning, brand, insektsangrepp eller liknande händelse skall få betala in medel på ett konto med tjugoårig löptid (skogsskadekonto) i stället för det tioåriga skogskontot. Minsta inbetalningsbelopp på skogsskadekontot föreslås bli 50 000 kr.

Detta förslag överensstämmer helt med vad utredningen angående skogsindustrins virkesförsörjning föreslog i sitt betänkande som avlämnades den 30 oktober 1981.

Under åberopande av vad som bl. a. inträffat i norra Värmland till följd av omfattande insektsangrepp på granskogen tog utredningen upp frågan om behovet av ändrade skogskontobestämmelser när det gäller inkomster till följd av skador på skogen.

I en framställning till regeringen i april 1981 föreslog en enhällig virkesförsörjningsutredning att den längsta tid under vilken skogskontomedel, som härrör från avverkning av skadad skog, får stå inne skall förlängas från tio till tjugo år.

I virkesförsörjningsutredningens skrivelse till regeringen i april 1981 beträffande en förlängd löptid av skogskontomedel i skadefall föreslog vi att ändringen skulle gälla fr. o. m. 1982 års taxering. Enligt en överenskommelse skall ändringen tillämpas även i fråga om medel som finns innestående på skogskonto före ikraftträdandet.

Förslaget från virkesförsörjningsutredningen om förlängd löptid för skogskontot i skadefallen var remitterat till en rad remissinstanser. Förslaget tillstyrks av bl. a. skogsstyrelsen.

I virkesförsörjningsutredningen ansåg vi socialdemokrater, att en tioårsperiod normalt torde vara tillräckligt lång tid för att fördela skogsintäkterna mellan olika beskattningsår och därigenom erhålla en lägre beskattning.

Under denna tioårsperiod bör det vara möjligt för skogsägaren att låta utföra och bekosta de återväxtåtgärder som enligt skogsvårdslagen krävs för att återbeskoga ett område efter exempelvis en slutavverkning.

Det kan emellertid i fall där områden utsätts för exempelvis insektsangrepp av den omfattning som mellan åren 1970–1975 drabbade norra Värmland vara befogat med längre löptid. På ett område mellan Stöllet och Ambjörby – ca 13 km – blev all granskog skövlad. Kalmarken breder nu ut sig längs Klarälven, och det kommer att ta åtskillig tid innan markberedning och återplantering kan ske. Det bör i sammanhanget påpekas att med risk för snytbaggeangrepp på plantor som icke är skyddsbehandlade till följd av

DDT-förbudet, så måste varje hygge ligga orört i tre år innan återväxtåtgärder kan sättas in.

Fall som ovan relaterats och liknande händelser som får till följd att onormalt stora avverkningar måste komma till stånd motiverar en inkomstutjämning över mer än tio år.

Det är enligt min mening rimligt att löptiden förlängs i skadefall från nuvarande tio till tjugo år och att, som virkesförsörjningsutredningen föreslog, detta skall gälla fr. o. m. 1982 års taxering.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att löptiden på skogskonto förlängs från tio till tjugo år för medel från skogsavverkningar på grund av stormfällning, brand, insektsangrepp eller liknande händelse och att ändringen skall gälla fr. o. m. 1982 års taxering.

Stockholm den 23 april 1982

GUNNAR OLSSON (s)

462 GOTAB 70990 Stockholm 1982